

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Motpart: Skatteministeriet

Domslut

Artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som medger ett i landet hemmahörande bolag undantag från skatteplikt för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, men som inte medger ett sådant undantag som en tillämpning av medlemsstatens egen lagstiftning om underkapitalisering skulle resultera i när dotterbolaget är hemmahörande i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot World Duty Free Group SA, tidigare Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Förenade målen C-20/15 P och C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Skattesystem — Bolagsskatt — Avdrag — Avskrivning av det mervärde som uppstår när företag med skattemässig hemvist i Spanien förvärvar andelar på minst fem procent i företag med skattemässig hemvist utanför denna medlemsstat — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet)

(2017/C 053/05)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Övriga parter i målet: World Duty Free Group SA, tidigare Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (ombud: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och R. Calvo Salinero, abogados)

Parter som har intervenerat till stöd för övriga parter i målet: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Petersen), Irland (ombud: G. Hodge och E. Creedon, assisterad av B. Doherty, barrister, och av A. Goodman, barrister), Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull)

Domslut

1) De domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 7 november 2014 i målen Autogrill España/kommissionen (T-219/10, EU:T:2014:939) och Banco Santander och Santusa/kommissionen (T-399/11, EU:T:2014:938) upphävs.

2) Målen återförvisas till Europeiska unionens tribunal.

- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland, Irland och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 81, 9.3.2015

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Celle – Tyskland) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord mot Region Hannover

(Mål C-51/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 4.2 FEU — Respekt för medlemsstaternas nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet det lokala och regionala självstyret — Medlemsstaternas interna organisation — Lokala eller regionala myndigheter — Rättsligt instrument för bildande av ett nytt offentligrättsligt organ och för överföring av befogenheter och ansvar för fullgörande av ett offentligt uppdrag — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 1.2 a — Begreppet offentligt kontrakt)

(2017/C 053/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Celle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Motpart: Region Hannover

ytterligare deltagare i rättegången: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Domslut

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ska tolkas på så sätt att det inte föreligger ett offentligt kontrakt när ett avtal ingås mellan två lokala myndigheter, såsom det avtal som är i fråga i det nationella målet, enligt vilket nämnda myndigheter antar stadgar avseende bildande av ett kommunalförbund, som är en offentligrättslig juridisk person, varvid detta nya offentliga organ ges vissa befogenheter som nämnda myndigheter har haft fram till dess och som härnäst tillkommer kommunalförbundet.

En sådan överföring av befogenheter rörande fullgörande av allmännyttiga uppdrag föreligger emellertid endast om den både avser det ansvar som följer av de överförda befogenheterna och den offentliga makt som krävs för att fullgöra de uppdrag som befogenheterna omfattar, så att det offentliga organ som tilldelats befogenheter är självständigt såväl vad beträffar beslutsfattande som i ekonomiskt hänseende, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015